

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула лист щодо відповідності бюджетної науково-дослідної неприбуткової організації вимогам для перебування у статусі неприбуткової організації у разі надання платних послуг та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

Пунктом 133.4 ст. 133 Кодексу встановлено, що не є платниками податку на прибуток підприємств неприбуткові підприємства, установи та організації у порядку та на умовах, встановлених цим пунктом.

Відповідно до пп. 133.4.1 п. 133.4 ст. 133 Кодексу неприбутковим підприємством, установою та організацією є підприємство, установа та організація (далі – неприбуткова організація), що одночасно відповідає таким вимогам:

утворена та зареєстрована в порядку, визначеному законом, що регулює діяльність відповідної неприбуткової організації;

установчі документи якої (або установчі документи організації вищого рівня, на підставі яких діє неприбуткова організація відповідно до закону) містять заборону розподілу отриманих доходів (прибутків) або їх частини серед засновників (учасників), членів такої організації, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб. Для цілей цього абзацу не вважається розподілом отриманих доходів (прибутків) фінансування видатків, визначених п.п. 133.4.2 п. 133.4 ст. 133 Кодексу;

установчі документи якої (або установчі документи організації вищого рівня, на підставі яких діє неприбуткова організація відповідно до закону) передбачають передачу активів одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зарахування до доходу бюджету у разі припинення юридичної особи (у результаті її ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення). Положення цього абзацу не поширюється на об'єднання та асоціації об'єднань співвласників багатоквартирних будинків;

внесена контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій.

Положення абзаців третього і четвертого пп. 133.4.1 п. 133.4 ст. 133 Кодексу щодо вимог наявності установчих документів не поширюються на бюджетні установи.

Згідно з абз. першим пп. 133.4.2 п. 133.4 ст. 133 Кодексу доходи (прибутки) неприбуткової організації використовуються виключно для фінансування видатків на утримання такої неприбуткової організації, реалізації

мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених її установчими документами.

Наслідки недотримання неприбутковою організацією вимог, визначених пунктом 133.4 ст. 133 Кодексу, та підстави для виключення неприбуткової організації з Реєстру неприбуткових установ та організацій встановлено підпунктами 133.4.3 та 133.4.4 п. 133.4 ст. 133 Кодексу.

Відповідно до пп. 133.4.6 п. 133.4 ст. 133 Кодексу до переліку організацій, які можуть бути віднесені до неприбуткових організацій, що відповідають вимогам п. 133.4 ст. 133 Кодексу і не є платниками податку на прибуток підприємств, віднесено, зокрема, і бюджетні установи.

Термін «бюджетна установа» використовується у значенні, наведеному у Бюджетному кодексі України (пп. 14.1.17 п. 14.1 ст. Кодексу).

Згідно з п. 12 част. 1 ст. 2 Бюджетного кодексу України бюджетні установи – це органи державної влади, органи місцевого самоврядування, а також організації, створені ними у встановленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідно державного бюджету чи місцевого бюджету. Бюджетні установи є неприбутковими.

На підставі п. 30 част. 1 ст. 2 Бюджетного кодексу України основним плановим фінансовим документом бюджетної установи є кошторис, яким на бюджетний період встановлюються повноваження щодо отримання надходжень і розподіл бюджетних асигнувань на взяття бюджетних зобов'язань та здійснення платежів для виконання бюджетною установою своїх функцій та досягнення результатів, визначених відповідно до бюджетних призначень.

Відповідно до част. 4 ст. 13 Бюджетного кодексу України власні надходження бюджетних установ отримуються додатково до коштів загального фонду бюджету і включаються до спеціального фонду бюджету.

Зокрема, до першої групи власних надходжень бюджетних установ відносяться надходження від плати за послуги, що надаються бюджетними установами згідно із законодавством.

Перелік платних послуг, які надаються регіональними службами державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні та транспорті і установами, що належать до сфери управління Державної служби з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, з питань ветеринарної медицини затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 року № 1348 зі змінами та доповненнями.

Перелік платних послуг, які можуть надаватися бюджетними науковими установами, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 28 липня 2003 року № 1180 зі змінами та доповненнями (далі – постанова КМУ № 1180).

На виконання п. 2 постанови КМУ № 1180 наказом Міністерства освіти і науки України, Міністерства фінансів України, Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 01.12.2003 № 798/657/351 затверджено Порядок та умови надання платних послуг бюджетними науковими установами, що зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16.12.2003 за № 1169/8490 (далі – Порядок № 798/657/351).

Порядок № 798/657/351 визначає організаційно-правові засади надання бюджетними науковими установами платних послуг, пов'язаних з їх основною діяльністю, в т.ч. порядок визначення вартості таких послуг.

Отже, державна бюджетна наукова установа, внесена до Реєстру неприбуткових установ та організацій, не сплачує податок на прибуток підприємств з доходів, отриманих від надання платних послуг згідно з нормативно-правовими актами, які регулюють діяльність відповідних організацій, за умови, що кошторисом бюджетної установи передбачено отримання таких надходжень і вони використовуються нею виключно для фінансування діяльності такої неприбуткової організації у встановленому порядку. У разі недотримання неприбутковою установою вимог, встановлених п. 133.4 ст. 133 Кодексу, така установа підлягає виключенню з Реєстру неприбуткових установ та організацій з визначенням податкового зобов'язання з податку на прибуток підприємств згідно з підпунктами 133.4.3 та 133.4.4 п. 133.4 ст. 133 Кодексу.

Щодо встановлення вартості платних послуг бюджетних установ, то зазначені питання не належать до компетенції Державної фіскальної служби України.

Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.